

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W GRYFINIE

z dnia 27 maja 2021 r.

w sprawie niedochodzenia należności przypadających gminie Gryfino oraz jej jednostkom organizacyjnym z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713, poz. 1378) i art. 59a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305) uchwała się ci następuje:

§ 1. Postanawia się nie dochodzić należności przypadających gminie Gryfino i jej jednostkom organizacyjnym z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 424), jeżeli kwota tej rekompensaty jest równa lub większa od świadczenia pieniężnego wynikającego z transakcji handlowej w rozumieniu tej ustawy.

§ 2. Uchwałę stosuje się do należności z tytułu rekompensaty przysługującej od następujących transakcji handlowych:

- 1) zawartych od dnia 1 stycznia 2020 r. oraz
- 2) zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r., jeżeli należność z tytułu rekompensaty stała się wymagalna po dniu 1 stycznia 2020 r.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Gryfino.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Rafał Guga

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią art. 59a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może postanowić w drodze uchwały o niedochodzeniu należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia. Delegację ustawową dla podjęcia takiej uchwały wprowadził art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1649).

Wysokość rekompensaty przewidzianej w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych to równowartość kwoty euro ustalonej przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. Kwota rekompensaty jest zróżnicowana w zależności od wysokości dochodzonego świadczenia pieniężnego i wynosi: 40 euro - gdy wartość świadczenia pieniężnego nie przekracza 5000 złotych; 70 euro - gdy wartość świadczenia pieniężnego jest wyższa niż 5000 złotych, ale niższa niż 50 000 złotych; 100 euro - gdy wartość świadczenia pieniężnego jest równa lub wyższa od 50 000 złotych.

Zdarzają się jednak sytuacje, że równowartość należności z tytułu rekompensaty jest równa albo wyższa od należności głównej. W takich przypadkach żądanie rekompensaty może być postrzegane jako działanie zbyt restrykcyjne i nieuzasadnione z punktu widzenia zasad współżycia społecznego. Dla wielu mniejszych przedsiębiorców, którzy spóźnili się kilka dni z zapłatą np. kwoty 150 zł obowiązkowo naliczenie, oprócz ustawowych odsetek, dodatkowej opłaty w wysokości 40 euro stanowiłoby dość istotne obciążenie finansowe. Ponadto konieczność dochodzenia takiej rekompensaty będzie powodowała wzrost kosztów (sądowych i egzekucyjnych), które mogą obciążyć wierzyciela.

W związku z tym, że przepis uprawniający radę gminy do podjęcia uchwały o niedochodzeniu rekompensaty obowiązuje od 1 stycznia 2020 r. zasadnym jest, aby zapisy uchwały dotyczyły również transakcji handlowych zawartych począwszy od dnia stycznia 2020 r. oraz zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r., jeżeli należność z tytułu rekompensaty stała się wymagalna po dniu 1 stycznia 2020 r.

Sporządziła: Iwona Szymańska - Cieptucha